

Zbiór Orzeczeń

Sprawa C-322/15

Google Ireland Limited

i

Google Italy Srl

przeciwko

Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni

(wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale amministrativo regionale per il Lazio)

Odesłanie prejudycjalne — Artykuł 53 § 2 i art. 94 regulaminu postępowania przed Trybunałem — Brak dostatecznych wyjaśnień w przedmiocie stanu faktycznego i prawnego sporu głównego oraz w przedmiocie względów uzasadniających konieczność uzyskania odpowiedzi na pytanie prejudycjalne — Oczywista niedopuszczalność

Streszczenie – postanowienie Trybunału (czwarta izba) z dnia 8 września 2016 r.

Pytania prejudycjalne — Dopuszczalność — Konieczność dostarczenia Trybunałowi wystarczających wyjaśnień w zakresie stanu faktycznego i prawnego — Zakres — Wniosek niedostarczający w sposób wystarczająco szczegółowy wyjaśnień w zakresie stanu faktycznego i prawnego — Niemożność udzielenia przez Trybunał użytecznej odpowiedzi sądowi odsyłającemu — Oczywista niedopuszczalność

(art. 267 TFUE; statut Trybunału Sprawiedliwości, art. 23; regulamin postępowania przed Trybunałem, art. 53 § 2, art. 94)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym jest oczywiście niedopuszczalny, gdy ogranicza się do wskazania na decyzję krajowego organu regulacji łączności, wydaną przez ten organ w wyniku zmian ustawowych w celu objęcia przedsiębiorstw świadczących usługi reklamowe w Internecie oraz spółek z siedzibą za granicą obowiązkiem przedstawienia informacji gospodarczej w zakresie systemów, lecz w którym to wniosku nie wyjaśniono ani zakresu, ani treści, ani warunków obowiązku, którego zakres stosowania został rozszerzony.

Istotne jest bowiem, by wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym wskazywał treść przepisów krajowych mogących mieć zastosowanie w postępowaniu głównym oraz, w stosownym przypadku, istotne dla sprawy orzecznictwo sądów krajowych, w celu umożliwienia zainteresowanym wymienionym w art. 23 statutu Trybunału Sprawiedliwości, a także Trybunałowi dokonania oceny zgodności wspomnianego obowiązku z prawem Unii, mając na uwadze w szczególności jego charakter, treść i zakres.

Gdy w sprawie, której przedmiot dotyczy ewentualnego ograniczenia podstawowej wolności, sąd odsyłający nie stworzył Trybunałowi możliwości dokonania oceny istnienia i rozmiaru takiego ograniczenia oraz, w stosownym przypadku, użytecznego zbadania uzasadnienia tego ograniczenia, w tym zwłaszcza zbadania jego proporcjonalności, Trybunał nie jest w stanie udzielić użytecznej odpowiedzi sądowi odsyłającemu. W szczególności, wprawdzie ochrona konkurencji i pluralizmu stanowią bez wątpienia nadrzędne względy interesu ogólnego mogące uzasadnić ograniczenia w swobodnym świadczeniu usług, niemniej jedynie wystarczająco szczegółowy opis sposobu realizacji tego celu w drodze wspomnianej decyzji pozwala Trybunałowi ustalić, czy i w jakim zakresie decyzja ta nadaje się do realizacji zamierzonego celu interesu publicznego i jest do tego konieczna.

(por. pkt 25–32; sentencja)